

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 127.

Trettende Session.

34te Møde.

Lørdagen den 16de November Kl. 2.

(Fortsat.)

S. Pedersen (forts.): Jeg skulde derfor meget ønske, at den høitærede Indenrigsminister vilde oplyse om, hvorvidt Reglerne ere forskjellige paa de forskjellige Steder, da jeg anseer det for ønskeligt, at de Alle nyde den samme Ret paa det ene som paa det andet Sted. Med Hensyn til det af Mindretallet stillede Vandringsforslag skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme, hvor stor Betydning Træplantningen i Klitterne kan have, saa meget mindre, som der ikke er gjort slige Forsøg i den Egn, hvor jeg nærmest hører hjemme. Hvad derimod Honoraret til Overtilshynet angaaer, da skal jeg henstille til det høitærede Thing, om ikke, ved nærmere Overveielse af det, der der er blevet anført af den høitærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), naar Manden først har Befordringsgodtgjørelse og Diæter, der maae ansees for at være en forsvarelig Godtgjørelse for hans Tid, desforuden et Honorar af 600 Rd. for et Tilshyn, som ikke kan optage hele Aaret, maa anses for at være en temmelig anstændig Godtgjørelse. Hertil skal jeg foreløbigt indskrænke mig, idet jeg gjentager, at jeg haaber, den høitærede Indenrigsminister vil stræbe hen til mere og mere at faae det virkelige Arbeide bortliciteret istedetfor Arbeidsdagene.

Mourier-Petersen: Det, der beovægede mig til at begjære Ordet, var de Yttringer, der

fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage), og jeg skal i den Anledning tillade mig at bemærke, at jeg, idet jeg nærer det Haab, at Discussionen her ved anden Behandling af Finantsloven ikke føres ind paa Materien om Heste- eller Hunsdyravlens i Almindelighed, eller paa den Maade, hvorpaa Staten skal virke til disse Diemeds Fremme, selvsølgelig heller ikke skal indlade mig derpaa, og jeg troer, der er saa meget større Opfordring dertil, som vi jo snart kunne vente en vigtig Lov oversendt her til Thinget fra Landstinget om denne Sag. Det vil da være den rette Tid at underkaste denne Sag en grundig Drøftelse, og de forskjellige Anskuelser, som vist vilde gjøre sig gjældende, ville da kunne faae Leilighed til at udtale sig. Her paa dette Stadium skal jeg indskrænke mig til ganske at slutte mig til det ærede Udvalg og anerkjende den Fremgangsmaade, det har fulgt, nemlig at lade de Poster paa Finantsloven, der berøre denne Sag, henstaae uforandrede, og som Følge deraf skal jeg stemme mod Mindretallets Indstilling, som gaaer ud paa, at ethvert Bidrag fra Statens Side til Opnaaelsen af disse Diemed skal bortfalde. Jeg skal gjøre dette saa meget mere, som Antagelsen af Mindretallets Indstilling vil foregribe hele denne Sags vigtige Behandling, som vi snart kunne vente vil gaae for sig her i Thinget. Uden at jeg nu, overensstemmende med mine tidligere Yttringer, skal komme ind paa hele denne Materie, hvorvidt Staten bør vedblive at yde Bidrag til Stutterivæsenet eller Opdrætningen af Heste og Hunsdyr, kan jeg dog ikke skjønne rettere, end at der er en stor